

ת"פ 1418/12/17 - מדינת ישראל נגד פלוני, טל זוהר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 1418-12-17 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) ואח'

לפני
המאשימה
כבוד השופט ציון קאפח
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד כנרת מור

נגד
הנאשמים
1. פלוני (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אסף טל
2. טל זוהר

גזר דין לנאשם 1

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון. על פי כתב האישום המתוקן, ביום 1.11.2017, בשעה 18:35, ישבו שני הנאשמים על ספסל בתל אביב באזור צומת רחובות החשמונאים וקינג ג'ורג'. באותה העת, נאשם 1 נשא על גופו תיק ובו סמים מסוכנים ללא היתר כדין: 101 טבליות סם מסוג MDMA, 200 יחידות בולים, נוזל בנפח 5.5 מ"ל של סם מסוג LSD וסם מסוג קנבוס במשקל של 1.63 גרם. בנוסף, נאשם 1 החזיק בכסף מזומן בסך 950 ₪.

נאשם 2 נשא על גופו סמים מסוכנים מסוג קוקאין במשקל של 1.1773 גרם ובסם מסוג קנבוס במשקל 4.56 גרם. גם נאשם זה החזיק בכסף מזומן בסך 2900 ₪. בנוסף, כל אחד מהנאשמים נשא על גופו סכין, בלא שהוכיח כי החזיקה למטרה כשרה.

במועד הנ"ל, קם נאשם 1 מהספסל והחל לצעוד ברחוב קינג ג'ורג' לכיוון מערב. השוטר אביב שאן בא לעברו והזהרה בפניו כשוטר באמצעות תעודה והודיע לו כי הוא עצור. כאשר השוטר ניסה לכבול את ידיו, נאשם 1 התנגד לו תוך ניסיון לדחוף את השוטר ממנו. השניים נפלו אל הקרקע יחדיו כשכל העת נאשם 1 ממשיך להתנגד למעצר.

בשעה 20:10 באותו יום, נמצא בחדרו של נאשם 2 בביתו ברח' מצודת בית"ר 6 בתל אביב-יפו, סמים מסוכנים מסוג קנבוס במשקל כולל של 50.84 גרם, חשיש במשקל 12 גרם, שני משקלים אלקטרוניים, שקיות אטומות קטנות, ספריי לזיהוי סמים ו 2750 ₪ במזומן, אשר נתפסו בקופסה נעולה בארון הבגדים.

במעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן, החזיק נאשם 1 שלא כדין סמים מסוכנים מסוג LSD, MDMA שלא לצריכה עצמית, החזיק שלא כדין בסם מסוכן מסוג קנבוס לצריכה עצמית וכן החזיק בסכין שלא כדין. בנוסף, הפריע לשוטר במילוי תפקידו כחוק במטרה להכשילו בתפקידו. נאשם 2 החזיק שלא כדין סמים מסוכנים מסוג קוקאין וקנבוס שלא לצריכה עצמית, החזיק שלא כדין בסמים מסוג קנבוס וחשיש לצריכה עצמית וכן החזיק בסכין שלא כדין.

על אלה יוחסו לנאשם 1, העבירות הבאות :

החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית-לפי סעיף 7(א)+7(ג)רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**"); החזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית-לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודה; החזקת סכין שלא כדין-לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו-לפי סעיף 275 לחוק.

במסגרת הטיעונים לעונש צרף הנאשם כתב אישום מתוקן בת"פ 30872-11-17 בית משפט השלום בתל אביב שעניינו עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק.

עובדות כתב האישום: הנאשם והמתלוננת ניהלו מערכת יחסים זוגית ובתקופה הרלוונטית הייתה המתלוננת בחודשים מתקדמים להריונה. ביום 1.11.17 שלח הנאשם למתלוננת מסרונים קוליים מאיימים באמצעות תוכנת ווטסאפ לטלפון הנייד שלה וזה לשונם :

" **בת של זונה, את החיים אני אהרוס לך, את ניסית להרוס את החיים שלי ושל טל יא בת שרמוטה, אני הולך לנקום בך, גופה אני אעשה ממך. את תבכי כל יום, את תרצי להתאבד יא בת אלף זונה. את מתה. נשבע לך אם את לא תתאבדי, אני רוצח אותך. טל אני נשבע לך, נשבע לך בבריאות שלי, אני נשבע לך**".

הסדר הטיעון :

הנאשמים יחזרו בהם מהכפירה, יודו ויורשעו במיוחס להם בכתב האישום המתוקן. למען הסר ספק, הובהר כי הסניגורים לא יוכלו לטעון לאי הרשעת הנאשמים במסגרת הסדר זה. לאחר הרשעתם יופנו הנאשמים לקבלת תסקיר שירות מבחן, לאחריו ישובו הצדדים ויידברו לעניין העונש. כמו כן, הצדדים הסכימו כי בתיאור האירועים שבגינם מורשעים הנאשמים, לא יחרגו הצדדים מהעובדות שבכתב האישום המתוקן - לא יסתרו אותן ולא יסיפו עליהן.

בנוגע לרכוש שנתפס, הצדדים הסכימו כי תתקבל החלטה בסוף ההליך.

בטרם גזירת עונשם, הופנו הנאשמים לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

מכאן ואילך אדון בעניינו של נאשם 1 בלבד.

תסקירי שירות המבחן

התסקיר מיום 16.1.19 סוקר נסיבותיו האישיות של הנאשם וכן את קורות בני משפחתו. מדובר בנאשם צעיר, כבן 20, שהוא אב לתינוק בן כשנה. על פי התסקיר, הנאשם סבל בילדותו מבעיות התנהגות, שוטט ברחובות ועקב כך יצר קשרים שוליים. קצינת המבחן מציינת כי הנאשם הודה שהחזיק בסמים והחל לצרוך סמים בגיל צעיר. כבר בגיל 13 היה מעורב באירוע קטטה שבעקבותיה הופנה לשירות מבחן נוער ולסדנת שליטה בכעסים. בהמשך אף הופנה למסגרת אבחונת ולמד שנתיים בפנימייה טיפולית. לצבא לא התגייס בשל ריצוי תקופת מאסר.

אשר לרישומי הפלילי, לנאשם שני תיקים שנדונו בבית המשפט לנוער: התיק הראשון בגין תקיפה, גניבה, הדחה באיומים, פציעה, פציעת קטין על ידי אחראי, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, שוד מזוין והיזק לרכוש. הנאשם לא הורשע, אלא נדון לצו התחייבות, מבחן ושל"צ. התיק השני בגין גניבה ויצוא, יבוא, מסחר ואספקה של סמים מסוכנים ונדון למאסר בפועל למשך 7 חודשים ולמאסר על תנאי.

לשירות המבחן התקשה להשיג את הנאשם, ורק לאחר מעורבות בא כוחו הצליחו לתאם עמו פגישה.

הנאשם לא יצר עמם קשר ולא הגיע לפגישות כפי שנדרש, לטענתו בשל מצבו הבריאותי אך לא הציג כל מסמך רפואי. בנוסף, בעקבות הודאתו בגין אחזקה ושימוש בסמים, הוזמן הנאשם לבדיקת שתן בשירות המבחן אך לא הגיע אף זאת בשל טענתו למצבו הרפואי.

על כן ובהיעדר מידע לא גיבש שירות המבחן המלצה עונשית. קצינת המבחן חתמה התסקיר בהמלצה לדחות הדיון בחודשים במידה והנאשם יביע נכונות לשיתוף פעולה ויתחייב לקשר רציף איתם.

שני תסקירים נוספים, מיום 30.6.19 ומיום 2.9.19 תיארו את הניסיונות הכושלים להביא את הנאשם לשיתוף פעולה עם שירות המבחן. משכך, נמנעה קצינת המבחן מהמלצה טיפולית.

ראיות לעונש

התביעה הגישה גיליון רישום פלילי של הנאשם ובו מאסר על תנאי בר הפעלה.

במסגרת ראיות ההגנה לעונש העידו הורי הנאשם. אמו העידה בדמעות וציינה שבנה זקוק לטיפול אך לא למאסר. אביו הדגיש כי הנאשם שינה מדרכיו והוא עובד מבוקר עד ערב. לדבריו, הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן כיוון שהיה שרוי במשבר ובדיכאון עקב מערכת יחסים עכורה עם בת זוגו של הנאשם. לדידו, בנו עבר תהליך טוב. כעת הוא נמצא בעין ירב, רחוק מחבריו מהעבר והוא עובד בבית אריזה.

תמצית טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לאלה :

סוג הסמים LSD ו-MDMA בכמויות במשמעותיות ובתצורות שונות. מדובר בסמים קשים וממכרים. הוא אף החזיק סמים

מסוג קנבוס בכמות קטנה.

העבר הפלילי.

התסקירים.

מתחם ענישה אחד אשר ינוע בין 22-40 ח' והפעלת המאסר המותנה כאשר חציו יצטבר, כך שתקופת המאסר לא תפחת מ 26 ח' מאסר בפועל.

לשיטת התובע, המתחם נע בין 20 ל-40 חודשים, בשים לב לכמות, לנסיבות ולעבירות הנלוות - החזקת סכין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וכן תיק הצירוף. הוא מבקש להשית על הנאשם עונש שלא יפחת על 22 חודשים, תוך הפעלת המאסר על תנאי שחציו במצטבר לעונש ההולם וחציו בחופף. כך, שבפועל לא יפחת עונשו מ-26 חודשים.

בישיבה העוקבת חזרה התובעת על הבקשה המוסכמת לגבי החילוט, כפי שמוצג בכתב האישום המתוקן. לגבי קביעת המתחם- יש הסכמה בין הצדדים לקבוע מתחם אחד לכל העבירות.

ב"כ הנאשם ציין בדבריו את אלה :

חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, תפקוד מועיל במישור התעסוקתי והימנעות הנאשם מביצוע עבירות נוספות בתקופה זו.

נזקקות הנאשם להליך טיפולי והצורך בהעדפת הפן השיקומי.

חוסר התוחלת שבמאסר.

החזקת הסכין נועדה להגנה עצמית.

מצבו הרפואי של האב.

הסניגור חתם טיעונו בעתירה לגזור על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות.

הנאשם בדבריו לעונש ציין כי הוא משתדל ככל יכולתו. לגבי הסמים היה נקי עד לפני כחודשיים, אז הייתה לו מעידה בעקבות כך שנמנע ממנו לראות את בנו כשבוע וחצי. לעניין העבירה- הוא מצטער ולמד את הלקח. מעוניין לפתוח דף חדש בחייו ולא יחזור על מעשיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

עמוד 4

עבירות הסמים אותן ביצע הנאשם- החזקת סמים מסוכנים מסוגים שונים ובהיקף נרחב שלא לשימוש עצמי- פוגעת משמעותית בערכים עליהם ביקש המחוקק להגן, ועיקרם : שמירה על שלום הציבור והגנה עליו מפני הנזקים החברתיים, הן הישירים והן העקיפים, אשר נגרמים כתוצאה משימוש בסמים מסוכנים.

פגיעתם של הסמים הינה רחבת היקף ומשפיעה הן על הפרט והן על המעגלים הרחבים יותר - המשפחתי, הבריאותי, החברתי והכלכלי.

בע"פ 1635/14 יהודה נ' מ"י (פורסם בנבו, 21.8.14) נאמר בהקשר זה כי:

"כידוע, השימוש בסם מסוכן אינו פוגע במשתמש לבדו, כי אם בבני משפחתו ובזרים לו, בסביבתו הקרובה והרחוקה, וסופה של השפעתו המחריבה להתפרס על פני החברה בכללותה. הנה כי כן, מעגלי ההרס הקשורים בשימוש בסמים מסוכנים ובייבואם מתרחבים והולכים, כמעגליה של אבן הפוגעת במים מורעלים".

עבירת החזקת הסכין-אשר **לערכים החברתיים המוגנים**, בעצם ביצוע העבירה פגע הנאשם בתחושת הביטחון ושלמות הגוף של כל פרט בציבור, ועל זכותו להיות מוגן מפני תופעת האלימות, לרבות זו הכרוכה בשימוש בנשק חם או קר. חומרתה של העבירה טמונה בהיתכנות אירוע אלים ומסוכן, הן לנושא הסכין והן לסביבתו, כפי שהצבעתי לעיל, ואין צורך להרחיק לכת כדי להיווכח בתוצאות החמורות של שימוש בסכין (או בנשק קר אחר) לצורך יישוב סכסוכים. למעשה, החומרה שבעבירה של החזקת סכין, אף מבלי שנעשה בה שימוש בפועל, טמונה בצורך למנוע החזקה של כלי נשק אשר יכול להוביל לאסון במקרים של מחלוקות, קטנות כגדולות, עת המרחק בין סכין המצויה ברשות הנאשם לבין השימוש בה הוא, לדאבון לב, קצר ביותר.

ראו והשוו, למשל, ע"פ 8314/03 רג'אח נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (07.06.2005); ע"פ 3573/08 עודה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (13.04.2010); ורע"פ 2047/07 חנוק נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (14.05.2007).

על הערך המוגן שנפגע ועל טיבה של עבירת האיומים עמד בית המשפט העליון והדגיש כי עבירת האיומים נועדה להגן על שלווה נפשו וביטחונו של הפרט, הזכאי לכך שלא יופנה נגדו מלל מאיים, כמו גם על חופש הפעולה והבחירה שלו (ראו: ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373 (1989); רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 105, 95 (2006).

ברע"פ 8188/09 שלומי דבורה נ' מ"י (פורסם בנבו) (25.10.09) נקבע ע"י כב' השופט לוי כי עבירת האיומים נמנית עם עבירות האלימות:

"מנקודת מבטה של תורת המוסר, אפשר לטעון, כי בכל עבירה יש מן האלימות. אך במישור המשפטי, ברי כי אין המונח אלימות מקיף את שלל המעשים המנויים בדיני העונשין שלנו. יש מבין העבירות הקולעות במובהק לגדריה של התנהגות אלימה, ויש המצריכות בחינה מעמיקה יותר. מבלי למצות אומר, כי שימוש בכוח לשם פגיעה בגופו של אחר, או איום עשות שימוש בכוח

שכזה, הם מן המעשים המצויים בגרעינו של אותו מושג".

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

כאמור לעיל החזיק הנאשם בסמים מסוג MDMA ו-LSD בכמויות משמעותיות ובתצורות שונות- 101 טבליות סם מסוג 200 , MDMA יחידות בולים ונוזל בנפח 5.5 מ"ל של סם מסוג LSD. אין צורך להכביר מילים על פגיעתם הרעה של הסמים. ניתן לומר, בעיקר ביחס לסם ה-MDMA כי מדובר בכמות משמעותית של סם מסוכן, אשר הפצתו טומנת בחובה סכנות קשות ביותר הן לציבור המשתמשים והן לציבור הרחב.

לעניין הסכנות הכרוכות בסם זה ראו ת"פ (ב"ש) 8113/08 מדינת ישראל נ' בודרם רפי (19.11.08).

בכך, וגם בעובדה שברשותו של המשיב נמצאו סוגי סם נוספים במשקלים לא מבוטלים, טמונה חומרה יתירה (ראו סעיף 40ט(3) לחוק העונשין, ביחס לנזק הצפוי מביצוע העבירה).

אשר לעבירות הסכין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. השוטר ניגש אל הנאשם, הציג בפניו תעודת שוטר והודיע לו כי הוא עצור. כאשר עמד השוטר לכבול את ידי הנאשם, דחף אותו הנאשם, ניסה להימלט, והשניים נאבקו זה בזה ונפלו לרצפה. צא וראה הפוטנציאל הנפיץ במצב דברים זה שעה שהנאשם מחזיק בסכין על גופו. ביתר שאת יש לומר את הדברים שעה שנותנים את הדעת לעבירת האיומים בתיק המצורף, עבירה שיש בה אבק אלימות ותוכן הדברים מעיד על היות הנאשם חמום מוח. אף גיליון ההרשעות מצביע, בין השאר, על הליך אשר הסתיים אמנם ללא הרשעה בשנת 2014 אך מדובר בעבירות כנגד הגוף ובהן, תקיפה סתם, פציעה, תקיפה הגורמת חבלה ממש. ההליך הסתיים ללא הרשעה משום שהנאשם היה קטין אותה עת. העובדה שהנאשם טוען כי החזיק סכין להגנה עצמית אינה משנה את הערכים המוגנים. אדרבא, אולי דווקא מחמירה את המצב: האינטרס הציבורי הוא שאנשים לא יתחמשו בסכינים לעת צרה, על מנת להגן על עצמם.

אשר לעבירת האיומים בתיק המצורף- **תוכן האיומים בוטה, קשה וחמור.** ראוי לחזור על הדברים ולו על מנת לעמוד על טיבו של אומרם ועל תחושת החלחלה, כך יש לשער, של המתלוננת אשר הייתה באותה תקופה בהיריון. הנאשם הציע לה שתשים קץ לחייה שאם לא כן הוא יעשה זאת ! : **" בת של זונה, את החיים אני אהרוס לך, את ניסית להרוס את החיים שלי ושל טל יא בת שרמוטה, אני הולך לנקום בך, גופה אני אעשה ממך. את תבכי כל יום, את תרצי להתאבד יא בת אלף זונה. את מתה. נשבע לך אם את לא תתאבדי, אני רוצח אותך. טל אני נשבע לך, נשבע לך בבריאות שלי, אני נשבע לך".**

הצדדים לא נדרשו למדיניות הענישה בעבירות האיומים והסכין. על כן אמנע מסקירת מדיניות הענישה בעבירות הללו. די לציין כי מדובר בעונשים הנעים ממאסר על תנאי ועד למאסר בפועל קצר.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הסמים

מדיניות בית המשפט בהקשר לענישה בעבירות סמים הינה ברורה וקובעת כי יש להחמיר עם העבריינים בתחום זה. בהקשר זה אפנה לאמור בע"פ 972/11 מ"י נ' יונה (4.7.12) שם נקבע:

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה".

בעבירות הסמים מנעד העונשים רחב. הפסיקה הינה מגוונת ותלויה נתונים קונקרטיים (בעיקר סוג וכמות הסם). אפנה לפסקי הדין הבאים:

רע"פ 5170/09 מוטי אבוטבול נ' מדינת ישראל (6.9.2009) (הוגש על ידי התובע) - בית משפט השלום גזר על המבקש עונש של 12 חודשי מאסר בפועל. הוא החזיק עם אחר ברכב 150 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA, אשר נמסרו לאדם שלישי. תסקיר מטעם שירות המבחן גילה כי המבקש ניהל במשך שנים רבות אורח חיים התמכרותי לסמים, כי הוא לקח אחריות מלאה על מעשיו ונמצא בהליך גמילה.

ערעור שהגיש לבית המשפט המחוזי התקבל ועונשו הופחת ל-9 חודשי מאסר בפועל. המבקש הגיש בקשת רשות ערעור בטענה כי נוכח נסיבותיו האישיות והחשיבות שבשיקומו, היה מקום להקל יותר בעונשו. בקשתו נדחתה.

ע"פ 8731/12 דניאלי נ' מ"י (11.4.13) - באותו מקרה החזיק המערער ברכבו כ-1,000 טבליות MDMA (שנזרקו על ידו בעת מעצרו. הורשע גם בעבירת שיבוש מהלכי משפט); ובנוסף החזיק בביתו כ-92 גרם חשיש וכן 500 ריבועי נייר מסוג LSD. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שבין 12 חודשי מאסר לבין 36 חודשי מאסר. גזר עליו 22 חודשי מאסר וזאת לאחר שנתן משקל לתסקיר חיובי וכן התחשב בנסיבות חיים ייחודיות (פוסט טראומה מזמן שירותו הצבאי), בית המשפט העליון לא התערב בגזר הדין וקבע כי מדובר בגזר דין מקל למדי.

ב.ת.פ. (מחוזי ת"א) 24514-09-15 מ"י נ' פורת (2.1.17) הורשע הנאשם בהחזקת סם - כ-900 גרם MDMA, כ-100 גרם קנאביס וכ-1 גרם קוקאין. בית המשפט קבע מתחם של בין 18 ל-36 חודשי מאסר ובחר לסטות לקולא מהמתחם משום הליך שיקומי ממושך ומוצלח ולכן נגזר דינו ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות וכן רכיבי ענישה נוספים.

ת"פ (מחוזי ת"א) 63086-11-16 מדינת ישראל נ' בצר ואח' (5.11.2017) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. מדובר בקוקאין במשקל 52 גרם, MDMA, 30 טבליות, MDMA, 154 בולי LSD, 1.75 מ"ל נוזל LSD וחשיש במשקל 689. עוד צוין בכתב אישום כי הנאשם מימן לאיילת תורג'מן (שנגדה הוגש כתב אישום בנפרד) ₪ 4500 לטובת מימון שכר הדירה, וזאת כחלק מקשירת הקשר עם איילת, לפיו יחזיקו בדירה סמים ויסחרו בהם. הצדדים נתנו דעתם, בראש וראשונה, לקשיים ראייתיים שהתגלו בניהול המשפט, אשר מצאו ביטוי בעמדת עדת התביעה המרכזית שסירבה לענות לשאלות בחקירה נגדית. כמו כן, שקלו הצדדים את ההודאה, גם אם הגיעה באיחור, את העובדה כי אין לנאשם הרשעות בתחום הסמים, והרשעותיו האחרות מינוריות יחסית ורחוקות בזמן. בהתחשב באמור נגזרו על הנאשם 35

חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ע"פ 1932/15 פיליפ בן סעדון נ' מדינת ישראל (17.04.16) - הנאשם החזיק בביתו סם מסוכן מסוג MDMA בכמות של 446 כדורים, סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 406.71 גרם, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 26.4 גרם, ושני משקלים אלקטרוניים. בית המשפט המחוזי קבע כי המתחם נע בין 16 ל-60 חודשי מאסר בפועל. בגדרו, גזר את עונשו של הנאשם ל-42 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, וזאת לאור עברו הפלילי המכביד והעובדה שבחר לעזוב מיוזמתו את ההליך הטיפולי שהוצע לו. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם, תוך שעמד על החומרה המיוחדת הקיימת בעבירות של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית בכמויות משמעותיות.

על יסוד כלל הנתונים שפורטו לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה שלפנינו ככל שהוא נוגע לעבירות הסמים נע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל.

לכך יש לצרף את עבירות הסכין והאיומים.

המתחם הכולל יעמוד אפוא על 16-36 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם נטל אחריות והודה במיוחס לו.

תסקירי שירות המבחן מגלים תמונה עגומה. הניסיונות לשלב את הנאשם בהליך טיפולי לא עלו יפה למרבה הצער. הנאשם התמיד באי שיתוף פעולה עם שירות המבחן כאשר הוא מגולל את האשמה על קצינת המבחן. דחיתי הדיון מעת לעת אך התמונה העגומה נותרה כפי שהיא. רק בשיבה האחרונה הודה הנאשם כי מעד וחזר לצרוך סמים.

לנאשם עבר פלילי חרף גילו הצעיר - בחודש ינואר 2016 הורשע הנאשם בעבירת סמים וגניבה (ת"פ 6022-08-15 בית משפט השלום בבאר שבע). טיבה של עבירת הסמים לא הובהר בפרוטוקול, אולם ניכר מהפרוטוקול ומלשון גזר הדין כי הנאשם היה עצור עד תום ההליכים. הנאשם נדון, בין השאר, למאסר בפועל בן 7 ח' ומאסר על תנאי בן 8 ח' שהינו בר הפעלה בתיק זה. במהלך הדיון הצהירו הנאשם ובא כוחו כי עבר הליך שיקום במסגרת המעצר.

להרשעה זו קדם הליך מבית המשפט המחוזי בבאר שבע אשר הסתיים ללא הרשעה בגין שורה של עבירות אשר פורטו לעיל. ההליך הסתיים בשל"צ והתחייבות להימנע מעבירה.

במכלול השיקולים אני מביא את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כמפורט בתסקיר הראשון, ובהן גילו הצעיר, היותו אב לתינוק, ותפקודו במישור התעסוקתי. מאז ביצוע העבירות בתיק העיקרי ובמצורף (העבירות בשני התיקים בוצעו באותו יום! 1.11.17) לא שלח הנאשם ידו בפלילים.

אני נותן משקל משמעותי לעובדה כי הנאשם לא עבר עבירות נוספות מאז ביצוע העבירות נשוא תיק זה, תקופה של שנתיים לערך. אפשר שהתבגרותו נוסכת בו תבונה.

על כן אני מעמיד את עונשו בחלקו התחתון של המתחם תוך הפעלת חלק מהמאסר המותנה.

הגם שמדובר בשני אירועים-התיק המקורי והתיק המצורף-אני עושה שימוש בסמכותי מכח סעיף על פי סעיף 40 יג (א) לחוק וגוזר על הנאשם עונש בגין שני האירועים.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

20 ח' מאסר בפועל מתוכם ינוכו ימי מעצרו מיום 1.11.17 עד יום 13.11.17.

אני מפעיל מאסר על תנאי בן 8 ח' אשר הוטל על הנאשם בת"פ 6022-08-15 בית משפט השלום בבאר שבע כאשר מחצית התקופה תהיה במצטבר.

סך הכל ירצה הנאשם 24 ח' מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

אני גוזר על הנאשם 12 ח' מאסר על תנאי למשך שנתיים מתום ריצוי מאסרו והתנאי הוא שלא יעבור עבירות סמים מסוג פשע.

אני גוזר על הנאשם 7 ח' מאסר על תנאי למשך שנתיים מתום ריצוי מאסרו והתנאי הוא שלא יעבור עבירות סמים מסוג עוון, או עבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה או עבירת איומים.

אני מורה על חילוט סך 950 ₪ וטלפון נייד שנתפסו ברשות הנאשם, לטובת אוצר המדינה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן בזה צו להשמדת הסמים והסכין.

ניתן היום, ג' תשרי תש"פ 25 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים.